

Arrest

nr. 209 755 van 20 september 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. CHATCHATRIAN
Langestraat 46/1
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 26 juli 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juni 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 augustus 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat H. CHATCHATRIAN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U, M.(...) G.(...) U.(...), verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten, etnische Pashtun te zijn en het soennitische geloof te belijden. U bent op 12 augustus 1986 geboren in het dorp Gultepa in de provincie Kunduz en hebt daar ook heel uw leven doorgebracht. U bent tot het 5e leerjaar naar school geweest, waarna het te onveilig werd voor u om nog langer te gaan, en u hebt later nooit meer de draad van uw scholing opgepikt. U verhandelde aanvankelijk meloenen. Uw vader was de eigenaar van twee vrachtwagens, die hij verkocht om een restaurant te kunnen kopen, dat onder uw hoede werd geplaatst.

Zo werd u de uitbater van het restaurant "Insaf", dicht bij de stad Kunduz. Uw vader was malik, dorpshoofd, van jullie dorp en had vrienden die bij de overheid werkten. Zijn stiefbroer, met wie uw vader een slechte verstandhouding had, heeft een zoon Abdulhaq die bij de taliban is. Zij bedreigden vaak uw vader vanwege zijn vermeende sympathie voor de regering. Op zekere dag was er een gevecht geweest tussen het regeringsleger en de taliban in uw dorp. Drie dagen later werd uw vader door talibanstrijders benaderd aan een tankstation. Zij verweten hem dat hij zijn vrienden bij de overheid op de hoogte had gebracht van de bewegingen van de taliban. Hij werd dus beschuldigd van spionage, en kreeg te verstaan dat hij het contact met zijn vrienden te verbreken. Uw vader nam dat niet ernstig, net zomin als uzelf. Jullie wisten immers dat uw vader niets misdaan had. Na een week waren er opnieuw schermutselingen tussen taliban en regeringsgetrouwe troepen, en de taliban kwamen 's morgen in alle vroegte naar jullie huis. Uw vader ging naar de deur en uw moeder kwam u wakker opdat u zou kunnen gaan kijken wat er gaande was. U kwam nog net op tijd aan de deur om uw vader aan de andere kant van de deur te horen zeggen dat u niet thuis was, dat u in het restaurant was gebleven de avond voordien. U hoorde vervolgens zijn gesprekspartner zeggen dat ze de vader gingen doden en dan zouden zoeken naar de zoon. Onmiddellijk daarna hoorde u geweervuur. U bent weggelopen, klom over de muur, en rende de velden in tot u zich kon laten vallen in een glooiing die u aan het zicht onttrok. Toen het volledig licht was belde u uw goede vriend Imran, die u kwam ophalen en u bij hem thuis verborgen hield. Op uw vraag ging hij naar u thuis om te bevestigen dat uw vader was vermoord, en uw moeder gerust te stellen dat u was ontsnapt. U kreeg zelf telefoon van uw werknemers om te melden dat er mensen naar uw restaurant gekomen waren om u te zoeken. De neef van uw vader, Abdulhaq, was bij hen. U bleef drie dagen bij Imran terwijl die een mensensmokkelaar regelde, en verliet dan het land. Via andere doorreislanden trok u naar België, waar u bent aangekomen op 10 december 2017. U diende op 18 december een verzoek tot internationale bescherming in.

U vreest bij terugkeer naar Afghanistan door de taliban te zullen worden gedood.

Ter ondersteuning van uw verzoek legde u volgende documenten neer: een taskara (Afghaans identiteitsbewijs), een foto van uw vader omringd door vrienden, twee foto's van het lijk van uw vader, en de enveloppe waarmee deze documenten naar u verstuurd werden.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van, en in de loop van, uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p.2,19,21), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden

vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u in het geheel niet op de hoogte bent van de toestand in de regio waar u beweert heel uw leven te hebben doorgebracht. U verklaarde bij DVZ dat u ongeveer 5 maanden onderweg was van Afghanistan naar België (DVZ, Verklaring DVZ, p.10). In werkelijkheid moet u minder lang gereisd hebben aangezien u op het CGVS verklaart dat u de ramadan en beide Eid-feesten in Afghanistan vierde (CGSV, p.14), waarvan het laatste op 1 september 2017 viel. Toch blijkt u helemaal onwetend te zijn over wat er zich afspeelde in en rond Kunduz in de maanden voor uw vertrek: dat de taliban in de stad Kunduz een belegeringsmentaliteit in de hand werken door vanop afstand de stad met mortieren te bestoken, hoort u kennelijk voor het eerst op het CGVS (CGVS, p.23), hoewel deze weinig precieze beschietingen dodelijke slachtoffers eisen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.1). Dat u daarbij een vage verwijzing doet naar het feit dat er altijd geschoten wordt daar, is geen afdoende antwoord (CGVS, p.23). Van de staking in de medische sector in Kunduz denkt u dat het een reactie is op de dreiging vanuit de taliban en een bombardement op een ziekenhuis (CGVS, p.23), waarmee u de link lijkt te leggen naar het feit dat Amerikaanse strijdkrachten in 2015 het hospitaal tot puin reduceerden. In werkelijkheid hebben dokters en verpleegkundige een 48-uren staking aangekondigd omdat zij vonden dat de politie de ontvoering van de zoon van een dokter niet de nodige aandacht schonken (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2). Dat president Ashraf Ghani een bezoek bracht aan Kunduz om drie nieuwe districten in te huldigen, waaronder Gur Tepa naast de stad zelf (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.3), zegt u ook niet, en u weet dan niet waar dit nieuwe district ergens ligt (CGVS, p.5), wat hoogst eigenaardig is. Het gaat duidelijk om nieuws uit uw streek en een presidentieel bezoek aan Kunduz zou toch niet ongemerkt voorbij gaan. Over het voorjaarsoffensief dat het regeringsleger onder andere in uw streek heeft gelanceerd, en dat hevig genoeg was om een golf van vluchtelingen te veroorzaken (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4), kan u niet meer zeggen dan de platitude dat het leger altijd vecht tegen de taliban (CGVS, p.19). Het valt moeilijk te geloven dat u zoiets niet zou gemerkt hebben, en er ook nergens iets van heeft gehoord. Vervolgens verwijst u naar Baghe Shirkat, waar u zich herinnert dat er twee jaar voor uw vertrek werd gevochten (CGVS, p.19). Het is evenwel niet aannemelijk te noemen dat de legeroperaties daar volledig aan u voorbij gegaan zouden zijn. U zegt trouwens ook zelf dat dergelijke gevechten druk besproken zouden worden (CGVS, p.22). Toch hebt u het alleen over gevechten in uw dorp als u wordt gevraagd naar gebeurtenissen voor uw vertrek (CGVS, p.15), die het Commissariaatgeneraal kan bevestigen noch ontkennen bij gebrek over informatie. Ook over het schandaal dat volgde op de ontvoering en verkrachting van een meisje genaamd Yasmin (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5). kan u niet vertellen (CGVS, p.21). Zelfs de massale ontvoering van buspassagiers door de taliban is kennelijk volledig aan u voorbij gegaan (CGVS, p.20-21), hoewel deze zaak voor beroering zorgde in de hoogste echelons van de Afghaanse republiek (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6). U verandert dan het onderwerp naar een ander bekend incident uit Kunduz: de luchtaanval op gestolen tankwagens in Chardara die vele mensenlevens kostte (CGVS, p.21). Deze aanval was echter 8 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7), en het valt moeilijk te begrijpen dat u zou denken dat dit werd bedoeld als u gevraagd wordt naar talibanstrijders die burgers ontvoeren. Ook het nieuws dat de broer van wijlen Abdul Salam, het kopstuk achter de val van Kunduz en leider van de taliban in uw provincie, werd gevat (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.8) kwam u blijkbaar niet ter ore (CGVS, p.21). **Dat iemand die naar de radio luisterde (CGVS, p.20), een restaurant uitbaatte waar in uw eigen woorden iedereen kwam eten (CGVS, p.7), die geregeld naar de moskee ging (CGVS, p.8) en wiens vader een persoon van aanzien was in het dorp (CGVS, p.9) dermate weinig informatie zou hebben opgevangen over het gebied waar hij woont en werkt, is niet plausibel.**

Bovendien blijkt uw kennis van de regio ook weinig doorleefd te zijn. Zo kent u wel plaatsnamen in de streek, zoals Baghe Shirkat (CGVS, p.19), maar als u gevraagd wordt naar vluchtelingenkampen vraagt u verbaasd "Wat voor kampen?" (CGVS, p.23). Het is toch vreemd dat u niet spontaan denkt aan het grote kamp voor IDP's dat zich al jarenlang in Baghe Shirkat bevindt (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.9). De naam Zaman Khan, die jarenlang aan het hoofd

van dit omvangrijke kamp stond (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.10), doet bij u evenmin een belletje rinkelen (CGVS, p.23), en gevraagd waar vluchtelingen uit Kunduz naartoe vluchten, beperkt u zich tot de vaststelling dat andere mensen net als u naar het nabijgelegen Chardara vluchten, maar ook naar verdere plaatsen (CGVS, p.23), wat bezwaarlijk gedetailleerd en doorleefd genoemd kan worden. Gezien de onveiligheid die deze provincie reeds lang teistert zou u toch een beter zicht moeten hebben over de vluchtroutes aldaar. Wanneer het Commissariaat-generaal u vraagt wat er zich na uw vertrek nog afspeelde, begint u opnieuw over gevechten aan de moskee, en verrast u door over de aanslag op Mir Alam tijdens een buzkashspel te spreken (CGVS, p.22). Het lijkt er opnieuw sterk op dat u lukraak antwoordt op de vragen die u gesteld worden, want deze bomaanslag is gepleegd meer dan 3 jaar voor u vertrokken zou zijn uit Afghanistan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.11) en is dus totaal naast de kwestie, iets waarmee u het eens bent als het Commissariaat-generaal u daarop wijst (CGVS, p.22). Van Mir Alam, een van de machtigste warlords in de provincie, denkt u overigens ten onrechte dat hij net als u tot de Pashtun behoort (CGVS, p.22). In werkelijkheid is hij een Tadzjiek en uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.12) blijkt dat hij in het verleden betrokken was bij wreedheden tegenover de Pashtun. Het is vreemd dat u zo weinig weet over deze prominente lokale leider. Ook over ander notabelen legt u vreemde verklaringen af: van Hamid Danishi herkent u de naam niet, waarop u dan maar opnieuw het antwoord op een andere vraag bovenhaalt (CGVS, p.23). U bent zich er wel van bewust dat Omar Safi werd ontslagen toen Kunduz ten val is gebracht, maar dat vice-gouverneur Danishi in zijn plaats heeft opgetreden in de moeilijke maanden daarna en de situatie beredderde tot Assadullah Omarkhil werd aangesteld, wist u dan weer niet te zeggen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13). U slaat helemaal in verwarring als u Assadullah Omarkhil herkent op de foto, hoewel u verder niets over hem kan vertellen (CGVS, p.19), en meent dat hij 4 jaar geleden gouverneur is geworden, in het jaar '95 van de Afghaanse kalender (=2016-2017 in de Westerse kalender). In werkelijkheid is hij iets meer dan een jaar voor uw vertrek aangesteld. Eerder had u overigens gezegd dat u dacht dat het momenteel het jaar 1394 is in de Afghaanse kalender (CGVS, p.5), waarna u toegaf dat u de Afghaanse kalender niet goed meester bent, volgens u omdat u niet lang genoeg naar school ging (CGVS, p.5). Ook bij DVZ kon u ook alleen de Westerse data geven, en leek u zelfs niet te begrijpen wat er met de Afghaanse kalender bedoeld werd (DVZ, Verklaring DVZ, p.4,6). Dat u dus nu plots jaartallen erbij haalt die u nota bene niet correct juist kan situeren, geeft een sterk ingestudeerd karakter aan u verklaringen, wat ook blijkt uit het feit dat u op sommige vragen gewoon het antwoord geeft waarvan u lijkt te denken dat het Commissariaat-generaal ze wil horen tijdens het persoonlijk onderhoud. Tenslotte wenst het Commissariaat nog aan te stippen dat het verwondert dat u denkt dat de taliban tijdens de val van Kunduz uit vreugde in de lucht schoten en met vlaggen zwaaiden (CGVS, p.17). Dat lijkt een vreemde en weinig doorleefde beschrijving voor de dagenlange veldslag die in en rond Kunduz werd geleverd toen.

Ten overvloede wenst het Commissariaat-generaal daar nog aan toe te voegen dat uw verklaringen over de door u beweerde feiten niet weten overtuigen en eveneens twijfels oproepen over uw bewering dat u gans uw leven in Afghanistan vertoefde: in de eerste plaats is het bijzonder weinig geloofwaardig dat u verklaart uw hele leven in Kunduz te hebben gewoond, en nooit te hebben gehoord dat de taliban bedreigingen of geweld hebben gebruikt tegen mensen die ze ervan verdenken regeringsgezind te zijn (CGVS, p.15). Dat het helemaal aan u voorbij zou zijn gegaan dat de taliban politieke moorden plegen, dan wel druk uitoefenen op mensen die ze verdenken van sympathie voor de regering (zie de aan het administratief dossier toegevoegde info, landeninfo nr.14), valt niet te begrijpen en lijkt er eerder op te wijzen dat u geen affiniteit hebt met de Afghaanse realiteit. U voegt daar aan toe dat de taliban onterecht mensen vermoorden, zoals bij uw vader is gebeurd (CGVS, p.15). Het is weinig ernstig dat de moord op uw vader voor u het eerste incident zou zijn dat u dit deed beseffen, zeker aangezien u even later verklaart dat leden van uw stam geen andere keuze hebben zich voor de taliban uit te spreken, zoniet worden ze uit de weg geruimd (CGVS, p.16). Dat staat haaks op uw eerste verklaring, dat u nog nooit gehoord had over dergelijke represailles van de taliban. Indien uw stam onder een dergelijk terreurbewind gebukt gaat, valt de passieve reactie op rechtstreekse bedreigingen vanuit de taliban dan ook helemaal niet te begrijpen. Toch blijft u erbij dat uw vader het niet ernstig nam, omdat hij niets verkeerd gedaan had (CGVS, p.15), en dat u uw vader daarin aanmoedigde (CGVS, p.13,17). Hoewel u zelf zegt dat uw vader vrienden had bij de overheid, en dus blootstond aan beschuldigingen als sympathisant van de regering in een dorp dat wordt gecontroleerd volgens u (CGVS, p.15) zou uw vader deze dreigementen niet ernstig genomen hebben, en niets hebben ondernomen in reactie daarop. Hoewel uw vader in het dorp veel aanzien genoot (CGVS, p.9) en u de talibanleiders in uw eigen dorp bij naam noemt (CGVS, p.16), maakte hij bv. geen gebruik van de onder Pashtun gebruikelijke informele overlegstructuren (CGVS, p.16-17). Pas na de moord op uw vader nam u de dreiging van de

taliban ernstig (CGVS, p.16), zegt u, maar dat valt niet te rijmen met uw overige verklaringen. Dat u overigens bij herhaling benadrukt dat u geen vijanden had en niemand iets misdaan had, dat jullie geen problemen hadden, met niemand (CGVS, p.13,15) is ook iets waar u even later op terugkomt. Hoewel u niet echt duidelijkheid schept over de getroubleerde relatie van uw vader met zijn stiefbroer door te zeggen dat u van vroeger niet weet maar dat de relatie slecht was onder Ashraf Ghani, dus het recente verleden (CGVS, p.18), verklaart u wel dat de neef van uw vader die bij de taliban was uw vader al jarenlang beschuldigde van spionage (CGVS, p.18). Dat u dus duidelijk wel een vijand had maakt het helemaal onbegrijpelijk dat uw vader zo laconiek zou reageren als de lokale talibanstrijders deze verdachtmaking oppikken. U hebt zelf geen contact gezocht met de vrienden van uw vader na zijn dood, omdat u hen niet persoonlijk kende (CGVS, p.22). Dat is een weinig afdoend antwoord indien u werkelijk geloofde dat de taliban uw vader hadden vermoord en u naar het leven stonden. U maakt ook geen melding van enige reactie van deze vrienden uit na de moord op uw vader, wat zeer eigenaardig is als een malik, een prominent figuur het dorp, door de taliban vermoord is wegens zijn vermoedelijke politie overtuiging. Verder hebt u niet kunnen toelichten waarom uw familie nog steeds in hetzelfde dorp woont (CGVS, p.9) hoewel u eigenlijk de stiefbroer en neef van uw vader ervan beschuldigt een complot tegen hem te hebben gesmeed (CGVS, p.22). Dat u verklaart dat uw familie geen enkel probleem had omdat enkel u en uw vader geïsoleerd werden, is ook zeer opmerkelijk. Het valt sowieso moeilijk te begrijpen waarom deze verwanten het überhaupt op u gemunt zouden hebben, a fortiori omdat u niet eens kan uitleggen waarom zij uw vader valseerden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kunduz gelegen in de gelijknamige provincie. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kunduz heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt vermogen niet om deze inschatting om te buigen. Uw taskara is slechts een indicatie van uw identiteit, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. De foto's die u hebt neergelegd hebben geen rechtstreekse band met de door u ingeroepen feiten: zij tonen immers alleen een man waarvan u verklaart dat het uw vader is tijdens zijn leven en na zijn dood. Het Commissariaat-generaal is op basis van deze foto's niet in staat om een oordeel te vellen over de door u beweerde familieband, laat staan over de doodsoorzaak van deze persoon. De enveloppe waarmee deze documenten zijn verstuurd, tenslotte, houdt geen verband met de door u ingeroepen feiten.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielaanvraag, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over

de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 24 april 2018 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat uw gebrekkige kennis over de toestand in uw beweerde herkomstregio niet overtuigde en dat het aan u was om een duidelijk zicht te bieden op al uw verblijfplaatsen indien u reeds lang uit die regio was vertrokken. Er werd voorts uitgelegd dat als u het CGVS de mogelijkheid niet geeft om uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen door zaken te verbergen, en het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt. U blijft echter volhouden dat u heel uw leven lang op dezelfde plaats hebt gewoond (CGVS, p.21).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en van het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht als beginselen van behoorlijk bestuur.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van

Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: "(...)

*In casu werd vastgesteld dat u in het geheel niet op de hoogte bent van de toestand in de regio waar u beweert heel uw leven te hebben doorgebracht. U verklaarde bij DVZ dat u ongeveer 5 maanden onderweg was van Afghanistan naar België (DVZ, Verklaring DVZ, p.10). In werkelijkheid moet u minder lang gereisd hebben aangezien u op het CGVS verklaart dat u de ramadan en beide Eid-feesten in Afghanistan vierde (CGSV, p.14), (...). Toch blijkt u helemaal onwetend te zijn over wat er zich afspeelde in en rond Kunduz in de maanden voor uw vertrek: dat de taliban in de stad Kunduz een belegeringsmentaliteit in de hand werken door vanop afstand de stad met mortieren te bestoken, hoort u kennelijk voor het eerst op het CGVS (CGVS, p.23), hoewel deze weinig precieze beschietingen dodelijke slachtoffers eisen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.1). Dat u daarbij een vage verwijzing doet naar het feit dat er altijd geschoten wordt daar, is geen afdoende antwoord (CGVS, p.23). Van de staking in de medische sector in Kunduz denkt u dat het een reactie is op de dreiging vanuit de taliban en een bombardement op een ziekenhuis (CGVS, p.23), waarmee u de link lijkt te leggen naar het feit dat Amerikaanse strijdkrachten in 2015 het hospitaal tot puin reduceerden. In werkelijkheid hebben dokters en verpleegkundige een 48-uren staking aangekondigd omdat zij vonden dat de politie de ontvoering van de zoon van een dokter niet de nodige aandacht schonken (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.2). Dat president Ashraf Ghani een bezoek bracht aan Kunduz om drie nieuwe districten in te huldigen, waaronder Gur Tepa naast de stad zelf (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.3), zegt u ook niet, en u weet dan niet waar dit nieuwe district ergens ligt (CGVS, p.5), wat hoogst eigenaardig is. Het gaat duidelijk om nieuws uit uw streek en een presidentieel bezoek aan Kunduz zou toch niet ongemerkt voorbij gaan. Over het voorjaarsoffensief dat het regeringsleger onder andere in uw streek heeft gelanceerd, en dat hevig genoeg was om een golf van vluchtelingen te veroorzaken (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.4), kan u niet meer zeggen dan de platitude dat het leger altijd vecht tegen de taliban (CGVS, p.19). Het valt moeilijk te geloven dat u zoiets niet zou gemerkt hebben, en er ook nergens iets van heeft gehoord. Vervolgens verwijst u naar Baghe Shirkat, waar u zich herinnert dat er twee jaar voor uw vertrek werd gevochten (CGVS, p.19). Het is evenwel niet aannemelijk te noemen dat de legeroperaties daar volledig aan u voorbij gegaan zouden zijn. U zegt trouwens ook zelf dat dergelijke gevechten druk besproken zouden worden (CGVS, p.22). Toch hebt u het alleen over gevechten in uw dorp als u wordt gevraagd naar gebeurtenissen voor uw vertrek (CGVS, p.15), die het Commissariaat-generaal kan bevestigen noch ontkennen bij gebrek over informatie. Ook over het schandaal dat volgde op de ontvoering en verkrachting van een meisje genaamd Yasmin (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.5), kan u niet vertellen (CGVS, p.21). Zelfs de massale ontvoering van buspassagiers door de taliban is kennelijk volledig aan u voorbij gegaan (CGVS, p.20-21), hoewel deze zaak voor beroering zorgde in de hoogste echelons van de Afghaanse republiek (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.6). U verandert dan het onderwerp naar een ander bekend incident uit Kunduz: de luchtaanval op gestolen tankwagens in Chardara die vele mensenlevens kostte (CGVS, p.21). Deze aanval was echter 8 jaar voor uw vertrek uit Afghanistan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.7), en het valt moeilijk te begrijpen dat u zou denken dat dit werd bedoeld als u gevraagd wordt naar talibanstrijders die burgers ontvoeren. Ook het nieuws dat de broer van wijlen Abdul Salam, het kopstuk achter de val van Kunduz en leider van de taliban in uw provincie, werd gevat (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.8) kwam u blijkbaar niet ter ore (CGVS, p.21). **Dat iemand die naar de radio luisterde (CGVS, p.20), een restaurant uitbaatte waar in uw eigen woorden iedereen kwam eten (CGVS, p.7), die geregeld naar de moskee ging (CGVS, p.8) en wiens vader een persoon van aanzien was in het dorp (CGVS, p.9) dermate weinig informatie zou hebben opgevangen over het gebied waar hij woont en werkt, is niet plausibel.***

Bovendien blijkt uw kennis van de regio ook weinig doorleefd te zijn. Zo kent u wel plaatsnamen in de streek, zoals Baghe Shirkat (CGVS, p.19), maar als u gevraagd wordt naar vluchtelingenkampen vraagt

u verbaasd "Wat voor kampen?" (CGVS, p.23). Het is toch vreemd dat u niet spontaan denkt aan het grote kamp voor IDP's dat zich al jarenlang in Baghe Shirkat bevindt (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.9). De naam Zaman Khan, die jarenlang aan het hoofd van dit omvangrijke kamp stond (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.10), doet bij u evenmin een belletje rinkelen (CGVS, p.23), en gevraagd waar vluchtelingen uit Kunduz naartoe vluchten, beperkt u zich tot de vaststelling dat andere mensen net als u naar het nabijgelegen Chardara vluchten, maar ook naar verdere plaatsen (CGVS, p.23), wat bezwaarlijk gedetailleerd en doorleefd genoemd kan worden. Gezien de onveiligheid die deze provincie reeds lang teistert zou u toch een beter zicht moeten hebben over de vluchtroutes aldaar. Wanneer het Commissariaat-generaal u vraagt wat er zich na uw vertrek nog afspeelde, begint u opnieuw over gevechten aan de moskee, en verrast u door over de aanslag op Mir Alam tijdens een buzkashspel te spreken (CGVS, p.22). Het lijkt er opnieuw sterk op dat u lukraak antwoordt op de vragen die u gesteld worden, want deze bomaanslag is gepleegd meer dan 3 jaar voor u vertrokken zou zijn uit Afghanistan (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.11) en is dus totaal naast de kwestie, iets waarmee u het eens bent als het Commissariaat-generaal u daarop wijst (CGVS, p.22). Van Mir Alam, een van de machtigste warlords in de provincie, denkt u overigens ten onrechte dat hij net als u tot de Pashtun behoort (CGVS, p.22). In werkelijkheid is hij een Tadzjiek en uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.12) blijkt dat hij in het verleden betrokken was bij wreedheden tegenover de Pashtun. Het is vreemd dat u zo weinig weet over deze prominente lokale leider. Ook over ander notabelen legt u vreemde verklaringen af: van Hamid Danishi herkent u de naam niet, waarop u dan maar opnieuw het antwoord op een andere vraag bovenhaalt (CGVS, p.23). U bent zich er wel van bewust dat Omar Safi werd ontslagen toen Kunduz ten val is gebracht, maar dat vice-gouverneur Danishi in zijn plaats heeft opgetreden in de moeilijke maanden daarna en de situatie beredderde tot Assadullah Omarkhil werd aangesteld, wist u dan weer niet te zeggen (zie de aan het administratief dossier toegevoegde informatie, landeninfo nr.13). U slaat helemaal in verwarring als u Assadullah Omarkhil herkent op de foto, hoewel u verder niets over hem kan vertellen (CGVS, p.19), en meent dat hij 4 jaar geleden gouverneur is geworden, in het jaar '95 van de Afghaanse kalender...In werkelijkheid is hij iets meer dan een jaar voor uw vertrek aangesteld. Eerder had u overigens gezegd dat u dacht dat het momenteel het jaar 1394 is in de Afghaanse kalender (CGVS, p.5), waarna u toegaf dat u de Afghaanse kalender niet goed meester bent, volgens u omdat u niet lang genoeg naar school ging (CGVS, p.5). Ook bij DVZ kon u ook alleen de Westerse data geven, en leek u zelfs niet te begrijpen wat er met de Afghaanse kalender bedoeld werd (DVZ, Verklaring DVZ, p.4,6). Dat u dus nu plots jaartallen erbij haalt die u nota bene niet correct juist kan situeren, geeft een sterk ingestudeerd karakter aan u verklaringen, wat ook blijkt uit het feit dat u op sommige vragen gewoon het antwoord geeft waarvan u lijkt te denken dat het Commissariaat-generaal ze wil horen tijdens het persoonlijk onderhoud. (...)

Ten overvloede wenst het Commissariaat-generaal daar nog aan toe te voegen dat uw verklaringen over de door u beweerde feiten niet weten overtuigen en eveneens twijfels oproepen over uw bewering dat u gans uw leven in Afghanistan vertoefde: in de eerste plaats is het bijzonder weinig geloofwaardig dat u verklaart uw hele leven in Kunduz te hebben gewoond, en nooit te hebben gehoord dat de taliban bedreigingen of geweld hebben gebruikt tegen mensen die ze ervan verdenken regeringsgezind te zijn (CGVS, p.15). Dat het helemaal aan u voorbij zou zijn gegaan dat de taliban politieke moorden plegen, dan wel druk uitoefenen op mensen die ze verdenken van sympathie voor de regering (zie de aan het administratief dossier toegevoegde info, landeninfo nr.14), valt niet te begrijpen en lijkt er eerder op te wijzen dat u geen affiniteit hebt met de Afghaanse realiteit. U voegt daar aan toe dat de taliban onterecht mensen vermoorden, zoals bij uw vader is gebeurd (CGVS, p.15). Het is weinig ernstig dat de moord op uw vader voor u het eerste incident zou zijn dat u dit deed beseffen, zeker aangezien u even later verklaart dat leden van uw stam geen andere keuze hebben zich voor de taliban uit te spreken, zoniet worden ze uit de weg geruimd (CGVS, p.16). Dat staat haaks op uw eerste verklaring, dat u nog nooit gehoord had over dergelijke represailles van de taliban. Indien uw stam onder een dergelijk terreurbewind gebukt gaat, valt de passieve reactie op rechtstreekse bedreigingen vanuit de taliban dan ook helemaal niet te begrijpen. Toch blijft u erbij dat uw vader het niet ernstig nam, omdat hij niets verkeerd gedaan had (CGVS, p.15), en dat u uw vader daarin aanmoedigde (CGVS, p.13,17). Hoewel u zelf zegt dat uw vader vrienden had bij de overheid, en dus blootstond aan beschuldigingen als sympathisant van de regering in een dorp dat wordt gecontroleerd volgens u (CGVS, p.15) zou uw vader deze dreigementen niet ernstig genomen hebben, en niets hebben ondernomen in reactie daarop. Hoewel uw vader in het dorp veel aanzien genoot (CGVS, p.9) en u de talibanleiders in uw eigen dorp bij naam noemt (CGVS, p.16), maakte hij bv. geen gebruik van de onder Pashtun gebruikelijke informele overlegstructuren (CGVS, p.16-17). Pas na de moord op uw vader nam u de dreiging van de

taliban ernstig (CGVS, p.16), zegt u, maar dat valt niet te rijmen met uw overige verklaringen. Dat u overigens bij herhaling benadrukt dat u geen vijanden had en niemand iets misdaan had, dat jullie geen problemen hadden, met niemand (CGVS, p.13,15) is ook iets waar u even later op terugkomt. Hoewel u niet echt duidelijkheid scheidt over de getroubleerde relatie van uw vader met zijn stiefbroer door te zeggen dat u van vroeger niet weet maar dat de relatie slecht was onder Ashraf Ghani, dus het recente verleden (CGVS, p.18), verklaart u wel dat de neef van uw vader die bij de taliban was uw vader al jarenlang beschuldigde van spionage (CGVS, p.18). Dat u dus duidelijk wel een vijand had maakt het helemaal onbegrijpelijk dat uw vader zo laconiek zou reageren als de lokale talibanstrijders deze verdachtmaking oppikken. U hebt zelf geen contact gezocht met de vrienden van uw vader na zijn dood, omdat u hen niet persoonlijk kende (CGVS, p.22). Dat is een weinig afdoend antwoord indien u werkelijk geloofde dat de taliban uw vader hadden vermoord en u naar het leven stonden. U maakt ook geen melding van enige reactie van deze vrienden uit na de moord op uw vader, wat zeer eigenaardig is als een malik, een prominent figuur het dorp, door de taliban vermoord is wegens zijn vermoedelijke politie overtuiging. Verder hebt u niet kunnen toelichten waarom uw familie nog steeds in hetzelfde dorp woont (CGVS, p.9) hoewel u eigenlijk de stiefbroer en neef van uw vader ervan beschuldigt een complot tegen hem te hebben gesmeed (CGVS, p.22). Dat u verklaart dat uw familie geen enkel probleem had omdat enkel u en uw vader geïsoleerd werden, is ook zeer opmerkelijk. Het valt sowieso moeilijk te begrijpen waarom deze verwanten het überhaupt op u gemunt zouden hebben, a fortiori omdat u niet eens kan uitleggen waarom zij uw vader valseerden.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Kunduz gelegen in de gelijknamige provincie. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kunduz heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op bovenstaande vaststellingen heeft u het niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Afghanistan in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt vermogen niet om deze inschatting om te buigen. Uw taskara is slechts een indicatie van uw identiteit, die in deze beslissing niet in twijfel wordt getrokken. De foto's die u hebt neergelegd hebben geen rechtstreekse band met de door u ingeroepen feiten: zij tonen immers alleen een man waarvan u verklaart dat het uw vader is tijdens zijn leven en na zijn dood. Het Commissariaat-generaal is op basis van deze foto's niet in staat om een oordeel te vellen over de door u beweerde familieband, laat staan over de doodsoorzaak van deze persoon. De enveloppe waarmee deze documenten zijn verstuurd, tenslotte, houdt geen verband met de door u ingeroepen feiten."

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker citeert uit het gehoorverslag en meent dat hij een bijzonder uitgebreide kennis heeft tentoongespreid van zijn regio van herkomst meer bepaald wat betreft zijn omgeving, de Pashtou stammen, de politieke partijen talibanleden, de offensieven tegen de taliban, de gouverneur van Kunduz, de vorige gouverneurs, GSM netwerken en de komst van de buitenlanders in zijn regio. Hiermee doet verzoeker geen afbreuk aan de voormelde concrete en zeer genuanceerde vaststellingen. De aspecten die hij wel weet, verschonen zijn onwetendheid omtrent tal van fundamentele aspecten eigen aan verzoekers leefwereld niet. Bovendien werd in de bestreden beslissing gewezen op het ingestudeerd karakter van verzoekers verklaringen. De argumentatie dat hij nooit buiten de provincie Kunduz is geweest en nooit politiek actief kan evenmin overtuigen. Van iemand die naar de radio luisterde en een restaurant uitbaat, geregeld naar de moskee ging en wiens vader een persoon van aanzien was in het dorp kan wel degelijk worden verwacht dat verzoeker omtrent de aspecten die verbonden zijn aan het leven in de provincie Kunduz een gedegen en doorleefde kennis heeft.

Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit de provincie Kunduz. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recente herkomst aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

Ter terechtzitting brengt verzoeker per aanvullende nota vier verklaringen bij van personen met dezelfde achternaam als verzoeker en een foto van de betrokkenen in hun kindertijd. Deze verklaringen bevestigen volgens verzoeker zijn herkomst en de onterechte appreciatie van de verwerende partij.

De Raad stelt vast dat al deze getuigenissen geschreven zijn in hetzelfde handschrift en klaarblijkelijk een gesolliciteerd karakter vertonen. Deze verklaringen werden opgesteld ten behoeve van verzoeker in het kader van zijn asielaanvraag waardoor ze objectieve bewijswaarde ontberen. Dergelijke verklaringen, kunnen gelet op verzoekers onwetendheid omtrent fundamentele aspecten verbonden aan het leven in de provincie Kunduz, dan ook geen afbreuk doen aan de gedane vaststellingen. Ook de bijgebrachte foto wijzigt hieraan niets, gezien objectief niet kan worden uitgemaakt waar deze genomen is en wie de personen zijn die erop staan afgebeeld.

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit de provincie Kunduz, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

De verwijzing naar de algemeen verslechterde veiligheidssituatie en het rapport van Amnesty International dat aan het verzoekschrift wordt toegevoegd, is dan ook niet dienstig. Het volstaat ook niet om zeer algemeen op te merken dat men reeds enige tijd in België blijft en (hierdoor) verwesterd is en/of in Afghanistan mogelijks als verwesterd zal worden beschouwd, doch dient men zijn risicoprofiel *in concreto* aannemelijk te maken, waar verzoeker echter in gebreke blijft. Verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hij bij terugkeer naar Afghanistan als 'verwesterd' gepercipieerd en hierom geïsoleerd zal worden. Hij toont op geen enkele manier aan dat zijn verblijf in Europa van hem een dusdanig verwesterde man zou hebben gemaakt dat hij zijn leven in Afghanistan niet opnieuw zou kunnen opnemen.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonde.

2.8. Verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig september tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF